

bringes for 90 Dage eller derunder. Ved Fastfattelsen af disse Maxima var det Ministeriets Forudsætning, at saafremt Menigskvarterer med Enmandsfenge ikke kunde erholdes for en Betaling, der ikke gik ud over den saaledes satte Grændse, dette da i Reglen maatte medføre, at der istedetfor anvistes Kvarterer med Tomandsfenge (jfr. Anmærkn. til Finantslovforslaget for 1863—64 § 8 IV, E.). Saafremt vedkommende Kjøbstad anviste Menigskvarterer med Enmandsfenge, uagtet Omkostningerne ved sammes Tilveiebringelse gik ud over det fastsatte Maximum, maatte efter Ministeriets Formening det overskydende Beløb være Statskassen uvedkommende, og blev den fulde Betaling alligevel opført paa de til Ministeriet indsendte halvvaarlige Opgjørelser, ansaa Ministeriet sig derfor berettiget til at vægre sig ved at lade Statskassen deltage i Udredelsen af Merudgiften. I Henhold hertil blev i Odense Kjøbstads Indkvarteringsopgjørelse for 1ste Halvaar 1876 frabraget 1,672 Kr. 54 Ø. I Anledning af dette Frabrag anlagde Odense Kjøbstad Sag mod Ministeriet, og ved Højesteretsdom af 10de Marts 1882 (Højesteretsdømdag for 1882 Side 29—34) blev Ministeriet tilpligtet at betale Kjøbstaden det nævnte Beløb, idet det i Dommen er gjort gjældende, at da Loven af 9de December 1861 maa anses bragt til Anvendelse paa Odense Kommune for det under Sagen omhandlede Tidrum, maa Kommunen ogsaa have Krav paa den fulde, ved fornævnte Lov hjemlede Godtgjørelse for de af den præsterede Menigskvarterer med Enmandsfenge. Da Ministeriet under Sagens Procedure paa Andragende fra Odense Byraad var gaaet ind paa at lade Dommen i denne Sag være afgjørende for tvende af samme Grund i Kjøbstadens Indkvarteringsopgjørelser for 2det Halvaar 1876 og 2det Halvaar 1878 frabragte Beløb, henholdsvis 1,211 Kr. og 24 Kr. 84 Ø., ere disse Beløb ligeledes blevne godtgjorte Odense Kjøbstad af Statskassen.

Under Henvisning til forannævnte Højesteretsdom af 10de Marts 1882 har Aalborg Byraad andraget, at Kjøbstadens Udgifter ved Tilveiebringelse af Menigskvarterer med Enmandsfenge i Aarene 1876—1881 ligeledes have overstredet de ved oftnævnte Skrivelse af 13de Mai 1876 fastsatte Grændser, nemlig:

i Aaret 1876 med	7,733 Kr. 82 Ø.
— 1877 "	935 — 17 —
— 1878 "	9,593 — 37 —
— 1879 "	271 — 92 —
— 1880 "	931 — 93 —
— 1881 "	883 — 68 —

ialt... 20,349 Kr. 89 Ø.,

og derfor anholdt om, at to Trediedele af dette Beløb, 13,566 Kr. 59 Ø., nu maa blive Kjøbstaden godtgjort af Statskassen. — Da Ministeriet, efterat det ovennævnte Resultat er statueret af Højesteret, ikke skjønner rettere, end at det fra Aalborg Byraad saaledes fremkomne Andragende maa tages til Følge, opføres her det ovennævnte Beløb af 13,566 Kr. 59 Ø.

Til 13. Da Plankeværket ved den vestlige Ende af „Store Pathus“ er omblæst og ødelagt Ratten mellem den 5te og 6te November d. A., har det været nødvendigt frage at skride til Opsætning af et nyt Plankeværk; den hertil medgaaede Udgift vil efter det derover forfattede Overflag (der findes vedlagt Finantslovforslaget 1883—84) udgjøre 1,384 Kr. 72 Ø.

Til 14. Skibsfører J. C. Ketels er efter eget Onste paa Grund af Svagelighed affæddiget af den fgl. grønlandske Handels Tjeneste fra 1ste Januar 1883 at regne med Afgang til at oppebære den i de fgl. Resolutioner af 30te Marts og 27de August 1845 omhandlede Pension af 300 Kr. aarlig. Da Ketels stedse i sin Tjeneste har vist sig i høi Grad dygtig og nidkær, maa man imidlertid i Lighed med, hvad tidligere i lignende Tilfælde har fundet Sted, finde det billigt, at der foruden den ovennævnte Pension af 300 Kr. tilstaaes ham en Lillægspension af 200 Kr., altsaa ialt 500 Kr. aarlig, hvoraf her for Tidrummet fra 1ste Januar til 31te Marts 1883 opføres en Fjerdedel med 125 Kr.

For forhenværende Skibsfører Hans Peterfen, der under 19de December 1872 blev affæddiget af Handelens Tjeneste med en aarlig Pension af 300 Kr., søgtes denne Pension for Liden fra 1ste April 1881 forhøjet med et Lillæg af 200 Kr. ved Vædringsforslag til Finantslovforslaget for 1881—82 (jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse til Folkethingets Finantsudvalg af 6te December 1880, Rigsdagstidenden for 1880—81, Lillæg B Sp. 345—46). I Lighed med, hvad der skete med Hensyn til saadanne ekstraordinære Bevillinger for det nævnte Finantsaar, vilde det ommeldte